

רותי מאלון, דוריס די' תתאבנה בו (זו פחות, זו יותר), מצב זה נמשך עד שמגיע אל הבית העירתי הקטן גאון מברזבו בארני (פראנק סינטרה) השובר לב אחו, משבש את סדרי הבית וגורם (לדעתו) לאסון, גורם לעצמו תאונה.

כאן נגמך הסיפור בסרט **ארבע בנות**. בארני דשם (שחקן מנוח גארפילד) נפח את נשמתו בבית החולים. מאז ועד היום חלה התקדמות במדע הרפואה: חצי-פגר סינטרה

נדיה גריי ב, נפולוי צוהלת
אתה תן לי משהו ואני אתן לך משהו.

נלקח אל חדר שעל דלתו כתיבת: חדר ניתוח, ויוצא משם בריא ושלם.

בקצרה

נשים לא איכפת. וגם ללמי קושן, בלש נפלא שנועד באנגליה, נתפרסם בעולם הודות לקולנוע הצרפתי. בהשתתפות אדי קונסטנטיין.

ברייג'רין. אנדה מוסיקלית על אודות כפר סקוטי נרדם, הנעזר אחת למאה שנה ליממה. ג'ין קלי, וואן ג'ונסון, סיד צ'אריס.

שגעון על פה ביתר. הפיתוי בדמות מארילין מונרו, מתדפק על דלת דירתו (הרי קה זמנית בגלל היות האשה בחופשה) של טום יואל, לאחר שבע שנות גישואים.

בת הנהר. סופיה לורן מנסה להזכיר את סילבאנה מאגנוו בסרט המתרחש, כמו האורז המר, בשפך נהר פו. ללא הכח הסאדי דיסטי והארטי שציינו את הסרט הקודם.

הגנרואטורים. המשך של הגלימה. עור מד על אותה רמה, בערך.

השגעון הנפלא. ג'יין וויימן סובלת, הקהל שופך דמעות כמים באחד הסרטים הדרמטיים המגוחכים ביותר שהופקו אי פעם. לחובבי הומור בלתי-מכוון.

לחם, אהבה וקנאה. המשך ללחם אהבה ופנטסיה, אך חסר החן המיוחד שציינו את הסרט הקודם. ג'ינה לולובריג'ייה, ויטוריו דה סיקה.

יד לפה. שרברב אנלי מתגלגל לברית קול — נאדיה גריי.

השופים ההם
מתעב 88
לנשים לא איכפת.

ישראל בלי ציונות, בלי עבודה

סיפור של מונית (סרטי גבע) שיוצג לראשונה ב-17 במרס בקולנוע ירון הירי-שלמי, יהיה הקומדיה הישראלית הראשונה אחרי אלפיים ושש שנים. הסרט האפיוודי, שצילמו החלו ב-25 באוקטובר הסתיימו ב-2 בינואר, מתאר מה קורה כאשר נתקעת מונית עתיקה בדרכה לירושלים מחמת קלקול ויושביה מספרים איש לרעהו אפיוודה אחת מחייהם.

משך שעה וחצי יראה הצופה הישראלי ב שחור-לבן אוסף של בדיחות וסיפורים ששמע אותם פעמים אין ספור בהזדמנויות ובגירסות שונות, צחק או גיחך מבלי להקדיש להם מח שבה שנייה.

"גיב מי געלט". מספר הבמאי והתסריטאי האמריקאי הצעיר (27) לארי (אליעזר) פריש, שהנושא האהוב עליו ביותר הוא עצי מו: "רציני להראות פעם את היהודים כי אנשים רגילים. ההומור בסרט איננו סאטי רה מקומית, יובן על כן בכל העולם. רציני להגיש קומדיה בלי ציונות, בלי עבודה, קי בוצים, מיב, נסט, לא אחד מאותם סרטי "גיב מי געלט" הנפוצים עתה כל-כך באמריקה. הישראלים שלי צוחקים, משתטים ונהנים מן החיים".

"היה פשוט נפלא", סיפר השבוע לארי, כי על זחק של 15 שנה בעסקי בדרנות, "עבדנו בקצב מסחרר. היינו צריכים להתחרות עם החסידה שביקורה אצל גילדה דורן היה קרוב, (הלבשו אותה בשמלות רחבות), עם קלצ'קין שעמד לנסוע לחוץ-לארץ, עם מזג האוויר, עם עצמנו. מצב הרוח היה מרומם תמיד על אף נייפותם של השחקנים שלפני בואם להסרטה הופיעו על הבמה".

את הסרט ביים לארי יפה-התואר בשתי גייר-סות: עברית ואנגלית, שיתף בו שחקנים יודים עם כרפאל קלצ'קין, שמואל רודנסקי, שי אור פיר, מריים ברנשטיין-כהן, נתן כוגן ועוזריה רפפורט. לא נעדרו גם שחקניות בלתי מקצועיות כגילדה דורן הבלוגנית יוצאת אנגליה, ומינה כרובי החמודה, שלארי המתלהב אומר עליה שהוא מוכן לחתום שהיא תחריק לכת בעולם הקולנוע הישראלי, ואפי לו זוג תאומיו בני השניים ובתו בת השלוש לוקחים אף הם חלק פעיל בסרט.

סרטים

אי-לימוש ועים

נפולוי צוהלת (זקס, איטליה) הוא יצור נדיר משהו: סרט מוסיקלי איטלקי שאינו מושתת על אופרטה. זהו הצגת ראוה, מפר ארת, עליוה, ססגונית, נאיבית, המתארת ב-סדרה של תמונות — שהמקשר ביניהם הוא רוכל זמוני (פאלו סטופה) הנווד בכלול (ובכל הדרוה) עם תיבת הזימרה שלו ומשפחתו העניפה — המתארות את תולדות העיר.

לא כל התמונות שוות ענין וערך. זו למשל, המתארת את עלייתה של דוגמנית (סופיה לורן) לגדולה בהצגות מרוז ואין היא מאב-דת את אהובה — ארוכה מדי ומעוררת שעי מום. אבל אחרות: מחול פולצ'ינלה, ליצן הקומדיה-דיל'ארטה (לאוניד מאסינ); מחול דר'רות מסכים לפזמון: "אתה תן לי משהו ואני אתן לך משהו" שבו מתגלגלים השני רים מן המאה ה-17 ועד ה-20; קטסת רחוב בין שתי נשים קנאיות: בואו של מתכנן ערים שבדי גוסטפסון — כל אלה פנינים קולנועיות מוגשות בחן, טוב-טעם ואי-ליטוש נעים שקשה למצוא כמותו בסרטזמר הוליוודי.

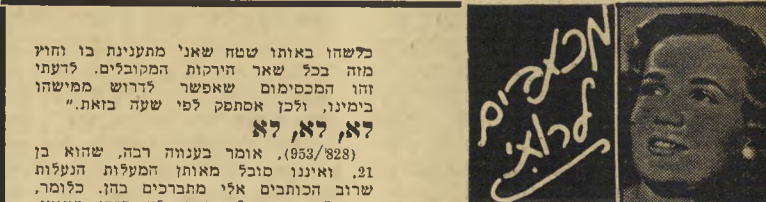
חצי בגר יוצא שלהם

צעירים בלב (וורנר, ארצות הברית) הוא חידוש של עלייה משומשת: ארבע בנות (1938), בהשתתפות קלוד ריינס וארבע גארפילד. הפעם השליכו בת אחת והאריכו את העלילה: אל ביתו של פרופסור למור סיקה טאטל (רוברט קית) מגיע מלחין צעיר ושחצן אלקס ברק (גיג' יאנג) גורם ששלוש בנותיו של המוסיקאי (אליובת פרייזר, דו

**הוא צעיר
ובן החלטה... יודע
במה הוא רוצה -
ומשיג אותו!
מרבן מאליו:
נלסון הוא מעשן!**

20 סיגריות 580

כלשהו באותו טעם שאני מתעניית בו וחיי מזה בכל שאר הירקות המקובלים. לדעתי זהו המכסימום שאפשר לדרוש ממישהו בימינו, ולכן אסתפק לפי שעה בואת".

לא, לא, לא

(1953/828). אומר בענוה רבה, שהוא בן 21, ואיננו סובל מאוהן המעלות הנעלות שרוב הכותבים אלי מתברכים בהן. כלומר, הוא לא נבוה, לא יפה, לא רדן מצויין, ולא בעל תעודה אקדמית. הוא מקוה ש נערה (נילה, צ'יטה) דעה ועתה אינם מש' נים (15) תמצא, אולי, בכל זאת משהו מעניין במכתביו.

שנה עמד על פני הדיואר

היא (1953/829), לא מסרה כל פרטים על עצמה. הסכימה רק להודות שהיא חולה במחלה הנשית האופיינית. כלומר סקרנות. הממריצה אותה לשלוח את מכתבה על פני הדיואר, כדי למצוא, ברבות הימים, מענה מצעיר תלמיד שנוהג. בעיני רוחה רואה היא אותו לא כמולוד-לוטסק ואף לא כ-נליית הענק. הדמות מצטיירת לעיניה כנער נורמלי בהחלט לא מסביבים, אמיץ עד כדי שליחה מכתבים ארוכים נוהר בצירוף תמונה.

היי מבמבי!

עוד מכתב מהמשיך אותי בירדים שלובות. (1953/830)....את סוטי בית הספר התיכון סימתי לפני שלוש שנים. עתה הנני לומד לכללה (אל דאנה, אינני עכבר ספרים) ומש' רת יחד עם זאת בצ'ה... הממ... תכונותי האישיות: קצת קשה לאדם לדבר על עצמו ויחד עם זאת לעובד את תחום התכונות של שונותיות המצויות אצל צברים. טיולים — איזה יוד הארץ אינו אוהב כאלה? (הד שאלה היא רק אם ברנל או במכונית...) מוסיקה — מכל הסוגים.

אם תמצאי איזה משונעת ש...בעצם לא השגב מי היא או איפה היא נרה, או מה היא אוכלת לארוחת הבוקר. העיקר שתהיה מי עניינת הן על הנייר והן בחיים אבל כן מי עניין שלא תהיה נלמדה בחיים. עלולה לר-צות לשמוע מוסיקה קלה ויש לי כרטיס ל- "מלך הממבוב", ותדע גם מיהו נושא אר-צות-הברית... רות, בחיי שהחברה אומרים עלי שאני בחור נהממ... נדמה לי שהוא לא נורא משקר.

ללא הגבלה

אשמה מאד אם יצליח מישהו לרפא את (1953/831) מפסיומיות. היא סבורה, משום מה, שבב-55 היתה דתית לא ימצאו כותבים לה. כאילו אין היא מאמינה בכך בעצמה. היא אומרת שיתיה רוצה להתכתב עכ צעיר דתי שנילו יסתובב בין 21 עד 27.

כנימ, תעודת בנרות

(1953/832) רוצה להתכתב עם נערה בת 17-18 על כל נושא, במנאי שלשניים יהיה מה לומר. עליה להיות רק תושבת הארץ ללא חלומות על דוד עשיר מעבר לים. הוא טוען ששמו (יהודה), ניתן לו על ידי הוריו לפני 546,272,000 שניות (הוא אומר שזה 18 שנה, אוי כל השק ורצון לברוק את דבריו). הוא מתאר בעתיד הרחוק לסיים בית ספר מכון בתל-אביב בשתעודת בנרות בכיסו.

מיך החביב: מכתבך הקטן היה חמוד מאד. אני שמחה שאתה רואה את הדברים באור הנכון. למרות שנאמר שלאהוב ולהבטיח לא עלולה כסף, אינני מבטיחה דבר. על כל פנים, אם הדבר מסב לך עונג, אשכח תמיד לקבל כמה שורות ממך, מבלי לענות עליהן אישית.

לולה נורניה: היות וכדור הברזל שלי מוטושטש מי הקור, אינני יכולה לראות בכחירות אם את דמות אמיתית או בדויה. כך או אחרת, להוי ידוע לך שאינני עוסקת על המצאת בחורים צברים המורים לתורת צרפתית בעלות מכונות. אני בטוחה שתוכלי להסתייר בלעדי.

הכש, ישראל

אני כמעט בטוחה שזו שתסכים להתכתב עם (1953/826) צפוי לה עונג רב. הוא עושה עלי רושם חוב. לאו דווקא משום שהוא יוד שווייץ, (אולי למרות זאת) אלא שעל אף היותו ירוק בארץ, הוא כותב עברית כמעט בלי שגיאות. ובכן, (1953/826) מספר על עצמו שהיה בעבר שחקן כדורגל ב- "מנצ'סטר סיטי", בעל נובה בינוני, בילה שנים אחרות בחכש. על כל המוצאות אולי הוא מוכן לספר לנערה בלוגנית בעלת שיער ארוך -ביני 17-20, תל-אביבית.

רגל אחת בחוץ

אם אוסיף לקבל עוד מכתבים רבים מן הסוג ששל (1953/827), אהיה נאלצת להתפטר, פשוט משום שלא יהיה לי מה לעשות. תסי כימו את' שאני צודקת. ובכן:

"בדרך כלל נוהגים לשים בחלקן הראוה את המוצרים המובחרים ביותר, וכיון שכך, אשתדל את אני לעשות זאת. כמובן אם אצליח למצוא משהו מובחר בין תכונותי הראשית, הורי סיפרו כי שנולדתי לפני 177 שנה ואין לי ברירה אלא להאמין להם. באופן רשמי, הנני חברה בתנועת ניוער, אך רגלי האחת מנסה לפרקים לטייל קצת גם מחוצה לה. כדי לא להראות בורה נמורה בענינים העומדים ברומי של עולם, אני מש' תולת למצוא עניין כששחים רבים, ומכיון שבנעולמנו התרבותי כל כך קשה להניע רחוק מבלי אותה פיסת נייר שמודפסות עליה ה' מלים "תעודת בנרות", אני מנסה להשיג אותה, אף על פי שעלתי היא איננה מי יכוח על בנרות כלל ועקר. העניינות מיוהרת והפעם אמיתית. אני מנלה, עד כמה שיראה הדבר מוגזג, דווקא בשטח הימאות וכל מה שקשור בה... כבשר ליצור שאני מעוניינת בו ככן זוג להתכתבות, היתה חייב להיות יצור אנושי ממין זכר (אחרת יהיה העסק משעמם למדי), ומנישתו הראשונה עם החיים היתה יכולה לחקיים לפני כ-21-18 שנה. אם ברצוני לזכות באהרתי, עליו נלזות עניין